

[Industriministeren]

synet udarbejdet et regelsæt for koncernforsikringsselskabers muligheder for at yde lån til eller garantere for de øvrige koncernselskaber.

Finanstilsynet har endvidere udstedt en vejledning omfattende samtlige finansielle virksomhedstyper med retningslinier for og krav til koncerninterne transaktioner.

Dette er alt sammen sket med henblik på at afskærme kunderne i bank, realkredit og forsikring bedst muligt fra uheldig indflydelse fra de uregulerede dele af koncernerne.

Endelig arbejder Finanstilsynet på et projekt vedrørende finansielle koncerner, som bl.a. skal munde ud i en vurdering af tilsynsmetoder og hensigtsmæssigheden af det bestående regelgrundlag. Problemstillinger, som behandles i projektet, er bl.a. de finansielle selskabers selvstændighed og ledelse samt koncerninterne transaktioner. På baggrund af analysen vil jeg vurdere det gældende regelgrundlag og de eksisterende tilsynsmetoder.

Hvad angår ATP's og Lønmodtagernes Dyrtdsfonds roller i krisen, antager jeg, at spørgsmålet vedrører ATP's investeringer i Baltica og LD's investeringer i Hafnia. Der gælder to begrænsninger for LD's og ATP's investeringer. 2 pct. må placeres i enkeltinvesteringer, og 25 pct. i alt må placeres i aktier m.v. Der er intet, der tyder på, at 2 pct.s-reglen har været brudt. Vedrørende grænsen på 25 pct. konstaterede Finanstilsynet umiddelbart efter LD's investering i Hafnia, at denne var overskredet. Selv om overskridelsen var af meget beskedent omfang og man aldrig nåede op på mere end ca. 26 pct., påbød Finanstilsynet straks Lønmodtagernes Dyrtdsfond at berigtige dette forhold.

Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at den tilsvarende begrænsning for investeringer i aktier og lign. gældende for pensionskasser og livsforsikringsselskaber er 40 pct.

Set i bakspejlets klare lys havde fondene jo nok eller naturligtvis gerne været disse investeringer foruden, men på de tidspunkter, hvor beslutningerne om disse engagementer blev taget, blev de af fondenes respektive ledelser vurderet som værende fornuftige. Som aktiv investor må man nu og da konstatere tab på sine investeringer enten i form af underforrentning eller i form af direkte afskrivning. Det afgørende for vurdering af fondene er således ikke, om de lider tab på enkeltinvesteringer, men

om de opnår en tilfredsstillende forrentning markedsforholdene taget i betragtning. I denne forbindelse må det konstateres, at ATP og LD ikke opnår en mindre forrentning af formuerne end andre finansielle institutter, der opererer inden for samme markedsområder.

Hvad skal der så til, kan man spørge, for at den finansielle sektor i Danmark for alvor blomstrer op igen? Svaret kan gives temmelig præcist, nemlig en gunstig udvikling i samfundet i øvrigt.

Jeg ser med stor fortrøstning på fremtiden for den danske finansielle sektor. Det skyldes, at sektoren har lært af sine fejl og har tilpasset sig de nye tider med lavinflationssamfund. Hertil kommer den danske befolknings ja til EF-aftalerne den 18. maj, regeringens forslag til skattereform, regeringens erhvervspakker, virkningen af rentefaldet og billigere finansieringsmuligheder for fast ejendom, hvilket alt sammen vil være med til at hjælpe det danske samfund og dermed også den finansielle sektor.

Endelig må det ikke glemmes, at vi lovgivningsmæssigt må siges at være på højde med situationen. Efter de ændringer, som indførtes i erhvervslovgivningen i december måned sidste år, og som for en stor dels vedkommende træder i kraft den 1. august i år, er der ikke noget umiddelbart behov for skærpelser. Hvis der trods dette skulle være enkelte mangler i lovgivningen om finansielle koncerner, forventer jeg, at disse bliver opfanget i den rapport, som Finanstilsynet i år vil afgive om dette emne.

Min konklusion er derfor, at jeg er helt overbevist om, at med de beslutninger, den danske befolkning har taget, de udspil, regeringen har lagt frem, og den gunstige renteutvikling kan den finansielle sektor også se lyset for enden af tunnelen.

*Forhandling***Kirsten Jacobsen (FP):**

Jeg vil gerne sige tak for de grundige svar, som både statsministeren og industriministeren her har givet.

Det overrasker nok ikke nogen af ministre, når jeg siger, at jeg ikke er enig på alle punkter, hverken i deres holdninger eller i deres analyser. Jeg fik nærmest det indtryk, at man i regeringen havde den opfattelse, at den